

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-07248
Otsuse kuupäev 05.09.2024
Komisjoni koosseis Margus Kingisepp

Tarbija
Kaupleja Tondor Holdings OÜ (16565661)

Tarbija nõue 87 euro ja 21 senti tasumise nõue (majutuse eest tasutud summa tagastamine ning hinnavahe hüvitamine)..

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija lepingust taganemise nõue. Kauplejal tagastada tarbijale ettemakstud majutuse tasu summas 58,07 eurot.
2. Kauplejal hüvitada tarbijale tekkinud kahju majutuste hinnavahe ulatuses summas 29,14 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud tarbijavaidluste komisjoni (komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 22.05.2024.

Avalduse kohaselt broneeris tarbija 15.04.2024 kaupleja poolt booking.com keskkonnas pakutava korteri perioodiks 25.04.2024-26.04.2024 ja tasus majutuse eest 16.04.2024 ülekandega 58 eurot ja 07 senti.

Sisse registreerimise päeval kell 16.00 kohale jõudes asus tarbija vastavalt juhistelet võtit otsima. Võti polnud seal, kus see oleks pidanud olema. Sellele järgnes umbes kaks tundi helistamist kauplejale aga see ei võtnud telefoni vastu. Kui viimaks telefonile vastati, siis hakati uurima, et kus see võti võiks siis olla. Selgus, et võti on varastatud. Kaupleja soovitas teha booking.com keskkonnas tasuta tühistamise avalduse, mida tarbija ka tegi, kuid siiani ei ole kaupleja seda kinnitanud ning tarbija ei ole raha tagasi saanud.

Tarbija pidi leidma uue majutuskoha, mis oli kallim ning täiendavalt tuli tasuda ka parkimise eest.

Tarbija on pöördunud kaupleja poole nii otse, kui ka booking.com kaudu, kuid ühendust saada ei ole õnnestunud.

Tarbija nõuab saamata jäänud majutuse eest tasutud summa tagastamist ning algse ja viimasel

hetkel asenduseks leitud majutuse hinnavahe kompenseerimist kogusummas 87 eurot ja 21 senti.

19.06.2024 edastas Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet (komisjoni sekretariaat) tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks. Kaupleja vastas tarbija avaldusele 19.06.2024 saadetud kirjaga, Kaupleja on nõus tagastama osutamata majutuse maksumuse, kuid ei ole nõus kompenseerima hinnavahet.

Tarbija kaupleja seisukohaga ei nõustunud ning jäi oma nõude juurde. Tarbija kinnitab, et tal ei olnud võimalik leida nii lühikese ette broneerimise ajaga soodsama hinnaga majutust.

Enne komisjoni istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vastas tarbija avaldusele 19.06.2024 saadetud kirjaga, Kaupleja on nõus tagastama osutamata majutuse maksumuse, kuid ei ole nõus kompenseerima hinnavahet.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja esitatud tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 51 järgi lahendab komisjon vaidluse poolte selgituste ja esitatud tõendite ning sekretariaadi poolt kogutud teabe alusel.

Esmalt kontrollis komisjon, milline on pooltevahelise lepingu iseloom. Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled olid sõlminud 15.04.2024 üürilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 271 tähenduses.

Komisjon tuvastas, et sõlmitud leping vastab sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele VÕS § 52 lg 1 ja 2 tähenduses. Lepingu sõlmimine toimus sidevahendina internetti kasutades. Puuduvad VÕS § 53 lg 2 toodud välistused.

Asja materjalidest nähtuvalt vaidlevad pooled selle üle, kas tarbijal on õigus

nõuda majutuse eest makstud summa tagastamist lepingu eseme mittevastavuse tõttu lepingutingimustele.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes lepingust taganemise ja kahju hüvitamise nõudena.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

VÕS § 276 lg 1 kohaselt on üürileandja kohustatud asja üürnikule üle andma kokkulepitud ajaks koos päraldistega lepingujärgseks kasutamiseks sobivas seisundis ja tagama asja hoidmise selles seisundis lepingu kehtivuse ajal.

VÕS § 277 lg 1 kohaselt juhul, kui üürileandja annab üle asja, mille puudused välistavad asja sihtotstarbelise kasutamise võimaluse või piiravad seda olulisel määral, võib üürnik lepingust taganeda.

VÕS § 116 lg 1 kohaselt lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine).

Komisjon kontrollis, kas juhtumi puhul on täidetud VÕS § 277 lg 1 loetletud taganemisõiguse kasutamise eeldused.

Komisjon leidis tuvastatud asjaolude alusel, et majutuseks pakutud ruum ei olnud esinenud puuduste tõttu (võtme puudumine) sihtotstarbeliselt kasutatav ning ei vastanud seetõttu lepingutingimustele.

Poolte vahel puudub vaidlus selle osas, et tarbijal ei olnud võimalik kokkulepitud majutusteenust kasutada.

VÕS § 89 lg 1 kohaselt võlgnik võib kohustuse täitmiseks vajaliku teo asemel teha teistsuguse teo (täitmise asendamine) üksnes võlausaldaja nõusolekul, isegi kui teistsuguse teo väärtus on sama mis võlgnetaval teol või sellest suurem. Asja materjalidest ei nähtu, et kaupleja oleks tarbijale pakkunud asenduseks teist majutust

VÕS § 100 järgi on kohustuse rikkumine võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine.

Komisjon leidis, et kaupleja oli lepingutingimustele mittevastava lepingu eseme pakkumise tõttu rikkunud poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses.

Lepingu rikkumise korral võib võlausaldaja kasutada seaduses toodud õiguskaitsevahendeid.

VÕS § 282 lg 1 p 1 kohaselt peab üürnik üürileandjale viivitamata teatama asja lepingutingimustele mittevastavusest, kui üürnik ise ei pea seda kõrvaldama.

Komisjon tuvastas, et tarbija oli kauplejat teavitanud koheselt suuliselt pakutud ruumi mittevastavusest lepingu tingimustele. Kaupleja ei ole tarbija poolset lepingust taganemist vaidlustanud.

Eeltoodust lähtudes leidis komisjon, et vaidlusaluses juhtumi puhul olid täidetud VÕS § 277 lg 1 toodud taganemisõiguse tingimused.

Lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool VÕS § 189 lg 1 järgi nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt, kusjuures vastavalt kohaldatakse VÕS §-s 111 sätestatud.

Kauplejal on kohustus tagastada tarbijale ette makstud majutuse tasu summas 58,07 eurot.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb õiguslik alus algse ja viimasel hetkel asenduseks leitud majutuse hinna vahe kompenseerimise nõudmiseks summas 29,14 eurot.

Komisjon on eelnevalt leidnud, et kaupleja oli lepingutingimustele mittevastava lepingu eseme pakkumise tõttu rikkunud poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses.

VÕS § 101 lg 2 järgi võib võlausaldaja kohustuse rikkumise korral kasutada eraldi või koos kõiki seadusest või lepingust tulenevaid õiguskaitsevahendeid, mida saab üheaegselt kasutada, kui seadusest või lepingust ei tulene teisiti. Eelkõige ei võta kohustuse rikkumisest tuleneva õiguskaitsevahendi kasutamine võlausaldajalt õigust nõuda kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist.

VÕS § 115 lg 1 kohaselt juhul, kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik kohustuse rikkumise eest ei vastuta või kui kahju ei kuulu seadusest tulenevalt muul põhjusel hüvitamisele.

VÕS § 128 lg 1 kohaselt kuulub hüvitamisele tekkinud varaline kahju.

VÕS § 135 lg 1 kohaselt juhul, kui kahjustatud lepingupool tegi pärast lepingust taganemist mõistliku aja jooksul ja mõistlikul viisil tehingu, millega ta saavutas sama eesmärgi, mida peeti silmas lepinguga, millest taganeti (asendustehing), võib kahjustatud lepingupool kohustust rikkunud lepingupolelt kahjuhüvitisena nõuda lepingujärgse hinna ja asendustehingust tuleneva hinna vahe tasumist.

Seoses kaupleja poolse lepingu rikkumisega osutus tarbijal vajalikuks leida kiiresti teine majutuskoht. Tarbija on esitanud komisjonile dokumendi, millest nähtub, et ta on broneerinud 25. aprillil 2024 kell 18.50 booking.com veebikeskkonnas ajavahemikuks 25.04-26.04.2024 Ülemiste City Residence stuudiokorteri. Tarbija tasus majutuse eest 87,21 eurot.

Esitatud dokumendist on näha, et tarbija broneeris uue majutuse seejärel, kui ta ei saanud lepingujärgset majutuskohta kasutada. Komisjon leiab, et tarbija tegi asendustehingu VÕS § 135 lg 1 tähenduses mõistlikul ajal ja mõistlikul viisil. Komisjon nõustub tarbija väitega, et viimasel hetkel majutuse otsimisel ei olnud võimalik leida soodsaid hinnapakumisi.

Eeltoodust tulenevalt on tarbijal õigus nõuda kauplejalt asenduseks leitud majutuse hinna vahe kompenseerimist summas 29,14 eurot.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitse seaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

/allkirjastatud digitaalselt/